

קְבוּרַת הַשָּׂם יתברך

קונטרס

גן עדן

חלק א

מכבר זיין דעם מאן

אין דעם קונטרס ווערט ערקלערט די גרויסע כוחות
וואס ליגט אין די האנט פון א פרוי. ווען זי האט דעם
ריכטיגן שכל, זי ווייסט ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט
איר מאן, ווי אזוי מכבד צו זיין איר מאן, וועט זי דורך
דעם מאכן איר הויז פאר א גן עדן און עס וועט דארט
שטענדיג זיין שלום בית.

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "כבוד הבעל" פון

כבוד קדשת מרן מוהרא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין,
אדוננו, מוריט ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מוריט הנאמן הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעפלאכטן מיט פסוקים פון תורה,
נביאים, כתובים, און מאמרים פון די הייליגע חז"ל,
פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק

דורך חסידי ברסלב

עיר הקודש ירושלים תוכב"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

34 Union Rd.,
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

היכל הקודש

בני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורפס ע"י

קרן הדפסה
היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

מַכְבֵּד זַיִן דָּעם מאן

א

שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ זָאָגט אִין מִשְׁלִי (מִשְׁלִי יד א):
 "חֻכְמוֹת נְשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה, וְאוֹלָת בִּידֵיהָ
 תְּהַרְסֶנָּה" - דִּי קְלוּגְשָׁאפֿט פֿון אַ פֿרוֹי קֶען
 אויפֿבויען דָּאס הויז, און אַ נאַרִישֶׁע פֿרוֹי
 וועט מיט אַירע אַייגענע הענט צובֿרעכן איר
 נְשׁוּב.

דִּי פֿרוֹי האַט דִּי גאַנצע הויז אִין אַירע הענט.
 דער אַייבערשטער האַט געגעבן געוואלדיגע
 כוחות פֿאַר אַ פֿרוֹי, מיט אַבִּיסל שְׂכָל קֶען זי
 אַיבערדרייען איר מאן צום גוטן. און ווען זי
 האַט נישט דעם ריכטיגן שְׂכָל קֶען זיך חס

וְשָׁלוֹם אֵיבְעֶרְדְּרִיעֵן אִיר מֵאן צוֹם שְׁלַעֲכֶטן און
מִיט די אַייגענע הענט צוּבְרַעֲכֶן אִיר שְׂטוּב.

מִיט אַבִּיסֶל שְׁכַל קֶען די פֿרוֹי מֵאֲכֶן אַז
דער מֵאן זָאל אִיר לִיב הָאָבֶן און ער זָאל נָאר
וועלן אַייביג זיין אַינדערהיים. ווען זי רעדט צו
אִים שׂיין, זי נעמט אים שׂיין אויף, זי רעדט
מִיט אַ רואַיגקייט און זי בֶּרַענגט אַרײַן אַ
רואַיגע שְׂטִימוֹנֶג אַינדערהיים, דאן וועט דער
מֵאן אִיר לִיב הָאָבֶן און ער וועט נָאר וועלן
אַהיים קומען, ווייל ער ווייסט אַז אַינדערהיים
ווארט אים אַפּ אַ געשמאַקע ווארימע שְׂטוּב.

אויב אָבער די פֿרוֹי בַּאנאַרײַשט זיך, זי
שׂרײַט אויף אִיר מֵאן, זי קריגט זיך מִיט אִים,
זי בֶּרַענגט אַרײַן אַן אַנגעצויגענעם שְׂטִימוֹנֶג
אַינדערהיים, דאן וועט דער מֵאן קײנמאל
נִישַׁט וועלן אַהיים קומען, ער וועט זיך נָאר
פֿרונבֶּרן אַרויס צו דרייען און טרעפן אַנדערע
פֿלעצער וואו צו גיין. ווער וויל דען אַרײַנגיין
אין אַ גִיהנום? אויב דער מֵאן שְׂפִירט אַז בײַ

אים אינדערהיים איז דא דער גיהנום, וועט ער
נישט וועלן אהיים גיין.

דעריבער וועט אַ קלוגע פֿרוי טון אַלעס
וואס זי קען אַז איר הויז זאל זיין אַ געשמאַקע
פֿלאַך, עס זאל זיין אַ רואַיגע פֿלאַך, און דאן
וועט זי זען אַז איר מאן וועט איר ליב האבן
און ער וועט נאר וועלן אַהיימקומען און
פאַרברענגען מיט איר.

ב

אַ פֿרוי וואס האט זוכה געווען חתונה
צו האבן, דארף שטענדיג דאנקען און לויבן
דעם אייבערשטן אויף דעם גרויסן חסד אַז
ער האט איר געגעבן אַ מאן. אפילו ווען עס
קען אויסזען אַז זי איז אַריינגעפאלן מיט אַ
שלעכטע מאן, דארף זי געדענקען אַז דאס
ווענדט זיך שוין אין איר אַליין. יעדע פֿרוי

הָאָט דִּי כּוּחוֹת צוּ מַאֲכֵן דְּעֵם מֵאֵן פֶּאַר אַ
גּוֹטער מֵאֵן, אָדער חֵס וְשְׁלוֹם פֶּאַרקערט.

דער מִדְרָשׁ דֵּערצײלֵט (בְּרַאשִׁית רַבָּה יז ז): אַז
עס איז געווען אַמאַל אַן עַרְלִיכער אִיד וואס
האט חֲתוּנָה געהאַט מיט אַן עַרְלִיכע פֶּרוּי, און
אַזוי ווי עס דוּרְךְ געגאַנגען אַסאַך יאָרן און
זיי האָבן נִישַׁט זוכה געווען צו האָבן קינדער,
האָבן זיי זיך געמוזט גטין לאַ עֲלִינוּ. דֵּערנאַך
איז דער מֵאֵן געגאַנגען און ער האט חֲתוּנָה
געהאַט מיט אַ פֶּרוּי וואס איז נִישַׁט געווען
עַרְלִיך, און זי האט אים אויך אַראַפֿגעפֿירט פון
וועג. און די פֶּרוּי איז געגאַנגען און זי האט
חֲתוּנָה געהאַט צו אַ נִישַׁט עַרְלִיכֵן מֵאֵן, אַבער
זי האט אים יא געמאַכט פֶּאַר אַן עַרְלִיכער
אִיד. און דער מִדְרָשׁ פֿירט אויס: "זעט מען
פון דעם אַז אַלעס ווענדט זיך אין די פֶּרוּי".

ווען אַ פֶּרוּי ווייסט ווי אַזוי אויסצונוצן אַירע
כוּחוֹת, דאַן איז נִישַׁט קיין חילוק וואסערע
סאַרט מֵאֵן זי האט באַקומען, נִישַׁט קיין חילוק

ווי אזוי ער זעט אויס און ווי אזוי ער פירט זיך אויף, אפילו ער זאל האבן גאר שלעכטע מדות, קען זי אים אייביג איבערדרייען צום גוטן, זי קען אים שטעלן אויף די פיס און אים מאכן פאר א מענטש, און דאן וועט זי האבן א גליקליך לעבן מיט אים אינאיינעם.

ווען א פרוי זעט אז איר מאן פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין, ער טוט נארישע זאכן, און זי וויל אים טוישן, זי וויל אים מאכן פאר א מענטש, דאן האט זי צוויי וועגן ווי אזוי זי קען עס טון. פון איין זייט קען זי אים אנהויבן אנצושרייען און פארשעמען אז ער פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין, ער טויג נישט צו קיין שום זאך, און ער טוט נאר נארישקייטן.

וואס וועט אבער דעמאלט געשען? די נאטור פון א מאן איז אז ער האלט זיך גרויס, עס פאסט אים נישט ווען מען זאגט אים אריין, עס פאסט אים נישט אז די פרוי טיילט אים איין

וואס צו טון. און דערײַבער וועט ער זיך נישט צוהערן צו וואס זי מוסר׳ט אים, עס וועט נאר אזויפיל אויפטון אז ער וועט צוריק שרייען אויף איר, ער וועט איר פארשעמען, און אזוי וועט זיך אנהויבן מחלוקת און קריגערייען אין שטוב. עס וועט נישט ארויסקומען קיין שום גוטס דערפון.

ווען די פרוי האט אבער די ריכטיגע שכל, וועט זי עס טון אויף א בעסערע וועג, זי וועט פרויבירן זיך צו קאנצעטרירן אויף די גוטע טיילן וואס ער האט, זי וועט קוקן אויף די גוטע זאכן וואס ער טוט און אויף די קלוגע זאכן וואס ער זאגט, און דאס וועט זי שטארק אויסלויבן. זי וועט אייביג אויפזוכן עפעס א גוטע זאך וואס ער האט געטון, עפעס א מעלה וואס ער האט, און פון דעם וועט זי רעדן, און מיט דעם וועט זי אים ארויף קוקן.

און דאן ווען דער מאן וועט שפירן אז די פרוי האט אים אמת׳דיג ליב, זי קוקט אים

אַרויף און זי האַלט שטאַרק פון אים, וועט
 ער זיך באַרואַיגן, ער וועט זיך פֿרייען אַז עס
 איז דאָ כאַטש אַיינער אויף דער וועלט וואס
 פֿאַרשטייט אים און איז אויף זיין זייט. דאָס
 וועט מאַכן אַז ער זאל איר אויך ליב האָבן,
 און דאָן וועט ער שוין אויך וועלן הערן וואס
 זי האט צו זאָגן, ער וועט וועלן אויסהערן און
 פֿאַלגן אירע עצות, ווייל ער זעט דאָך אַז זי
 האט אים ליב און זי מיינט נאָר זיין טובָה.

און ווען זי וויל אים זאָגן עפֿעס צו טון,
 זאל זי עס אים זאָגן אויף אַ וועג אַזוי ווי זי
 געבט אים אַ גוטע עצה. נישט אויף אַ וועג
 אַז זי קריטיקירט אים אַז ער טוט נישט גוט,
 נאָר אַז עס וואַלט געווען בעסער ווען ער טוט
 ווען אַזוי און אַזוי. און דאָן וועט דער מאַן עס
 ענדערש אָננעמען און פֿאַלגן.

אויף אַזא וועג וועט די פֿרוי קענען
 איבערדרייען איר מאַן צום גוטן. ווען זי האט
 אים שוין געגעבן גענוג ליבשאַפט, זי האט

אים געוויזן אז זי קוקט אים ארויף און זי האלט פון אים, דאן קען זי אים זאגן מיט וואס זי האלט אז ער קען זיך פארבעסערן, און דאן וועט ער איר שוין וועלן אויסהערן און ער וועט זיך טאקע פארבעסערן.

אז דער מאן וועט שפירן אז זיין פרוי האלט אים פאר א קעניג, זי קוקט אים ארויף ווי א קעניג. דאן וועט ער איר אויך האלטן פאר א קעניג, ער וועט איר ליב האבן און אויסהערן וואס זי האט צו זאגן.

ג

פון די גאר וויכטיגסטע צייטן אין טאג, ווען די פרוי דארף זיך די מערסטע קאנצעטרירן און זיך אנשטרענגען זיך דאן אפצוגעבן מיט איר מאן, איז די צייט ווען דער מאן קומט אהיים ביינאכט פון די ארבעט. דעמאלט איז

די צייט וואס דער שְׁלוֹם בֵּית און דער גוֹרֵל
פֿונעם גאַנצן הויז ליגט אויפֿין וואַגשאַל.

דער מאן קומט אַהיים נאָך אַ שְׁווערע טאג
אַרבעט, די פֿרוי קען קיינמאל נישט וויסן ווי
שְׁווער ס'איז געווען היינט זיין טאג, זי ווייסט
נישט וויפֿיל צרות ער האט געליטן במשך דעם
טאג, די בזיונות וואס ער האט געכאַפֿט פֿון
זיין בעל הַבַּיִת אָדער פֿון אַנדערע מענטשן, ער
קומט אַהיים מיט אַ שְׁווער האַרץ אַנגעפֿולט
מיט צער און ווייטאג.

פֿון די אַנדערע זייט האט די פֿרוי אויך
נישט געלעקט קיין האַניג במשך דעם טאג,
זי האט זיך זייער שְׁווער געמוטשעט מיט די
קינדער און מיט די הויז ווירטשאַפֿט, זי האט
אויך געהאַט צו טון מיט מענטשן, צו מיט
שְׁכֵנִים צו מיט קרובים אָדער מיט אַנדערע
מענטשן וועלכע האבן איר געטשעפֿעט און
מצער געווען.

יעצט ווען דער מאן קומט אהיים און טרעפט זיך מיט זיין ווייב, ווילן ביידע נאר זיך אויסגיטן זייער גאנצע פּעקל צרות אויפ'ן צווייטן, ביידע ווילן זיך נאר אויסרעדן דאס הארץ און דערציילן זייערע שוועריקייטן וואס זיי זענען אריבער אין דעם טאג.

און דאן ליגט דער גורל אין די האנט פון די פרוי. זי קען אויפנעמען איר מאן און אים גלייך אנהויבן דערציילן אלע אירע שוועריקייטן און צרות וואס זי האט צוזאם געליטן דעם גאנצן טאג. וואס וועט אָבער דעמאלט געשען? דער מאן וועט טראכטן "נישט גענוג געווען די אלע שוועריקייטן וואס איך בין דורכגעגאנגען דעם גאנצן טאג, דארף זי מיר נאך יעצט צוגיסן זאלץ אויף די וואונדען". און דאס וועט אים נאך מאכן מער אנגעצויגן, און ער וועט אויסלאזן זיין גאנצע כּעס און אנגעצויגנקייט אויף איר, ער וועט שרייען אויף איר און אויף אירע עלטערן און איר נאר

פֿאַרשעמען, און עס וועט זיך אויסלאָזן מיט אַ
קאַטאַסטראַפֿע.

אַבער ווען די פֿרוי איז קלוג, וועט זי
זיך איינהאַלטן פֿאַר נאַר עטליכע מינוט, ווען
דער מאן קומט אַהיים וועט זי אַנשטעלן אַ
פֿנים אַזוי ווי זי וואלט געהאַט היינט זייער
אַ גוטן טאג, זי האט נישט געהאַט קיין שום
פֿראַבלעמען דורכאויס דעם טאג. זי וועט אים
אויפֿנעמען מיט אַ שיינעם שמייכל און אים
אויספֿרעגן ווי אַזוי זיין טאג איז אַריבער, און
דאן וועט ער זיך אויסגיסן זיין גאַנצע האַרץ
און דערציילן אַז ער האט געהאַט צו טון מיט
דעם און מיט יענעם, און זי וועט אים נאַר
מחזק זיין און אים געבן גערעכט, זי וועט
אים מאַכן גוט פֿילן. און דאן וועט ער זיך
באַרואַיגן, ער וועט קומען צו זיך, און נאָך
עטליכע מינוט וועט ער שוין האבן דעם קאַפּ
אויפֿן פֿלאַץ און ער וועט קענען אויסהערן
וואס זי האט צו דערציילן, און דאן וועט ער

איר שוין קענען פארשטיין און איר שטארקן
מיט אירע שוועריקייטן.

קומט אויס אז מיט די עטליכע מינוט וואס
א קלוגע פרוי האט זיך איינגעהאלטן, האט
זי מיט דעם געראטעוועט איר שטוב, און עס
פארוואנדלט אין א געשמאקע הויז, צו וואו
דער מאן וועט האבן חשק אהיים צו קומען.

אין די צייט ווען דער מאן קומט אהיים,
דארף די פרוי זען אז זי זאל זיין פארנומען
נאר מיר אים, זי זאל דעמאלט אפלאזן יעדן
איינעם, נישט רעדן דעמאלט מיט קרובים
אדער שכנים, נאר זי זאל אפוארטן דעם מאן
און אויפנעמען שוין מיט א ברייטן שמייכל,
און אים ווייזן אז יעצט איז זי אינגאנצן נאר
מיט אים, זי האט יעצט נישט קיין שום
אנדערע דאגות, נאר צו הערן וואס דער מאן
האט צו דערציילן, און אים געבן דאס גאנצע
אויפמערקזאמקייט.

עס איז דא א תאוה ביי אסאך פרויען אז זיי ווילן ענדערש גיין עסן מיט'ן מאן אין א רעסטוראנט אדער ביי א צווייטן, און נישט עסן ביי זיך אינדערהיים. דאס קען אפֿשר אויסקוקן זייער גוט, אבער דער אמת איז אז די בעסטע זאך איז ווען די מאן און ווייב עסן ביי זיך אינדערהיים צוזאמען.

ווען א פאר-פאלק עסן אליין אינדערהיים, ברענגט דאס א שטארקע נאנטשאפט צווישן זיי, זיי קענען פארברענגען אינאיינעם און ווערן נאנט איינער מיט'ן אנדערן. דאס ארויסגיין עסן אינדורויסן ברענגט נישט קיין גוטס. מען איז צווישן אנדערע מענטשן, מען האט נישט די פריוואטקייט צו זען נאר איינער דעם אנדערן, און דאס ברענגט נאר פראבלעמען.

און ספעציעל ווען די פרוי קאכט אליינס דאס עסן, זי פרויבירט צוצושטעלן די סארט

עסן וואס איר מאן האט ליב, האט דאס א שטארקע חשיבות ביים מאן, ער קוקט דאס זייער ארויף און ער קען זיך דערנאך בארימען אז ער האט אזא געלונגענע ווייב וואס קען אזוי גוט קאכן און באקן.

דעריבער זאל א פרוי זיך אנשטרענגען צו קאכן אליין, און צו עסן אליין מיטן מאן אינדערהיים, און דאס וועט גאר שטארק ארויסהעלפן פאר די שלום בית.

אויסער דעם האט דאס נאך א מעלה אז די כשרות איז אויף א העכערע סטאנדארט. א פרוי דארף וויסן אז אויף איר ליגט א געוואלדיגע אחריות צו האבן א כשרע קאה, אז אלעס וואס מען עסט ביי איר אינדערהיים זאל זיין בתכלית הכשרות. און דעריבער דארף זי זייער אכטונג געבן אז אלעס וואס זי קאכט זאל זיין אויפ'ן העכסטן סטאנדארט אין כשרות.

ווען א מענטש עסט, גייט דאס עסן אריין אין זיין בלוט. און ווען ער עסט נאר כשרע

עסן, איידלט אים דאס אויס, און מאכט אים פאר א רואיגער און סאלידער מענטש. אויב אבער מען געבט נישט אכטונג וואס מען עסט, און דאס עסן איז חס ושלום נישט כשר, גייט דאס אריין אין די בלוט און דאס מאכט א שלעכטע נאטור פאר'ן מענטש, ער ווערט א גערעגטער און א שלעכטער מענטש.

דעריבער, ווען א פרוי מאכט אפ אז זי וועט עסן נאר אינדערהיים מיט איר מאן, און זי וועט פרוברין אליינס צו קאכן דאס עסן, וועט דאס גאר שטארק ארויסהעלפן זייער שלום בית, און דאס וועט זיי ארויסהעלפן אויף אסאך וועגן.

ה

חז"ל זאגן (נדה מה): "הקדוש ברוך הוא נתן בינה יתירה באשה יותר מבאיש" - דער אייבערשטער האט געגעבן פאר א פרוי מער

קלוגשאפט ווי פאר א מאן. און דעריבער דארף די פרוי זען אויסנוצן די ספעציעלע קלוגשאפט וואס זי האט, זי זאל דאס נוצן אויף אריין צו ברענגען שלום ושלווה אין איר הויז, זי זאל דאס נוצן צו מאכן איר הויז פאר א גן עדן.

געווענליך איז אנגענומען ביי מענטשן אז דער מאן דארף זיין דער ערשטער צו געבן ליבשאפט פאר די פרוי. די פרוי ווארט געווענליך אז דער מאן זאל זיין דער וואס הויבט אן איר מכבד צו זיין, און זי קלערט אז נאכדעם וואס ער וועט אנהויבן איר צו מכבד זיין, ער וועט זיין דער ערשטער זיך איבערצוגעבן פאר איר און איר העלפן, דאן וועט זי אים אויך ליב האבן און אים אויך מכבד זיין.

ווען א פרוי נוצט אבער אויס איר ספעציעלע קלוגשאפט, וועט זי נישט ווארטן אז דער מאן זאל אנהויבן, נאר פארקערט, זי וועט זיין די ערשטע אנצוהויבן צו געבן פאר'ן מאן ליבשאפט, זי וועט זיך איבערגעבן

פאר אים, אים אַרױפצוקוקן און אים צו געבן
אױפֿמערקזאמקייט.

דער פֿאקט איז אַז אױב די פֿרוי טוט אַזױ,
ױעט נישט נעמען לאַנג און זי ױעט צוריק
באַקומען פון אים טאַפֿלט און טריפֿלט. חז״ל
זאָגן (קידושין ב): ״דַּרְכוֹ שֶׁל אִישׁ לְחַזֵּר אַחַר
אִשָּׁה״ - דער סדר פון אַ מאַן איז צו גיין
נאָך די פֿרוי. דער מאַן ױעט זיך אײַנגאַנצן
אײַבערֿגעבן פֿאַר איר, ער ױעט איר געבן
אַלעס ױאס זי דאַרף, די פֿרוי ױעט אַלעס
קענען פֿױעלֿין בײַ אים, נאַכדעם ױאס זי
האַט אים קודם אַרױסגעױזן לײַבשאַפֿט און
אײַבערֿגעבֿנקייט.

ו

די נאַטור פון אַ מאַן איז אַז ער האַלט זיך
גרויס, ער האט נישט ליב ױען מען שרייט אױף
אים און ױען מען זאָגט אים אַרײַן. דעריבער

דארף זיך א פרוי זיך צוגעוואוינען צו רעדן
 צו איר מאן מיט א רואיגע געמיט, מיט א
 ווייכע קול, און נישט מיט א נערװעזקייט און
 גערעגטקייט. אויב וועט די פרוי שרייען אויף
 איר מאן, וועט זי גארנישט אויפטון מיט דעם,
 ער וועט נישט צוהערן וואס זי זאגט, ער וועט
 זיך נאר אויפרעגן און צוריק שרייען, און עס
 קען נאך גיין ווייטער אז ער וועט אנהויבן
 שעלטן, אדער חס ושלום נאך ווייטער, ביז
 אויפהויבן הענט.

אלע גרויסע קריגערייען הויבן זיך אן מיט
 זייער קליינע זאכן. עס קען זיך אנהויבן
 בלויז מיט איינמאל וואס די פרוי האט זיך
 פארלוירן און געשריגן אויף איר מאן, און
 ער שרייט צוריק, און אזוי ווערט עס ערגער
 און ערגער ביז מען הויבט זיך אן פיינט
 צו האבן איינער דעם צווייטן, און מען וויל
 נאר אנטלויפן. דעריבער דארף מען זייער
 אכטונג געבן אויף די קלייניקייטן, ווייל מען

קען נישט וויסן ווי גרויס די קלייניקייטן
קענען ווערן.

אפילו ווען דער מאן איז גערעגט און ער
שרייט און ווילדעוועט, ער רעדט און פארפירט
קעגן איר און קעגן אירע עלטערן. דארף די
פרוי האבן שכל און נישט צוריק שרייען.
איב וועט זי אויסהאלטן די צער און נישט
צוריק שרייען, וועט זיין פֿעס דורכגיין, און
נאך עטליכע מינוט וועט ער זיך בארואיגן און
חרטה האבן אויף וואס ער האט געטון. איב
אבער די פרוי וועט יא צוריק שרייען וועט
נאר ווערן ערגער דער מצב.

זי זאל אים נאר זאגן מיט אַ רואיגקייט:
"מיין טייערער מאן, דו ווייסט דאך אז איך
האב דיר ליב, דו ווייסט דאך ווי שטארק איך
שעץ דיך און איך קוק דיר ארויף. פֿארן וואס
טוסטו דאס צו מיר? פֿארן וואס שרייסטו מיר
אן אזוי שטארק? פֿארן וואס רעדסטו אויף מיינע
עלטערן? דאס טוט מיר זייער וויי.".

מיט דעם וואס די פרוי וועט רעדן אזוי מיט א רואיגקייט צום מאן, זי וועט זיך האלטן רואיג און נישט צוריק שרייען, וועט ער זיך שנעל איבערדרייען, און ער וועט איר נאך איבערפעטן. חז"ל זאגן (בראשית רבה י"ז): אז אזוי ווי אדם הראשון איז באשאפן געווארן פון ערד, איז דער מאן אזוי ווי די ערד, און אזוי ווי ווען מען גיסט וואסער אויף ערד ווערט עס ווייך, די זעלבע ווען מען גיסט גוטע ווערטער אויפ'ן מאן, מען רעדט צו אים שייך און רואיג און מען קוקט אים ארויף, ווערט ער שנעל ווייך, ער פארגעסט פון זיין כעס און ער בארואיגט זיך.

און פון די אנדערע זייט, אזוי ווי די פרוי שפירט זיך שטארק געטשעפעט ווען דער מאן רעדט אויף אירע עלטערן, די זעלבע שטערט עס אויך זייער שטארק פאר'ן מאן ווען די פרוי רעדט אויף זיינע עלטערן. דעריבער דארף א פרוי אכטונג געבן אז זי זאל קיינמאל

נישט רעדן קעגן איר מאַנים עֶלְטֶערן ווען איר
מאן הערט.

אויב שפּירט די פּרוי אַז איר מאַנים
עֶלְטֶערן זענען איר זייער מְצַער און זי קען
דאס נישט אויסהאַלטן, דאן זאל זי פּרובירן
זיך אַרויסצודרייען פון צו גיין צו זיי, אָבער
נישט רעדן צו איר מאַן קעגן זיי. שפּעטער
ווען די נאַנטשאַפט פון די מאַן און ווייב איז
שוין זייער שטאַרק, קען זי אים זאגן אויף אַ
שיינע וועג אַז זיינע עֶלְטֶערן זענען איר מְצַער
און זי וויל נישט גיין צו זיי, אָבער נישט סתם
צו רעדן שלעכטס אויף זיינע עֶלְטֶערן, ווייל
דאס טוט אים זייער וויי.

ז

עס מאַכט זיך אַמאל אַז דער מאַן איז
געדרוקט אין געלט, די פּרנסה גייט אים
נישט אַזוי גרינג און גוט, ער קען נישט אַהיים

ברענגען גענוג געלט, און אמאל איז ער נאך
אויך פארזינקען אין חובות.

אין אזא צייט דארף די פרוי האבן שכל
און נישט טשעפענען און פארהאלטן דעם מאן
פארוואס ער ברענגט נישט גענוג געלט. אפילו
וען זי איז זייער שטארק אנגעוויזן אויף די
געלט, זי שפירט זיך זייער געדרוקט אז זי
האט נישט גענוג געלט פאר די טאג טעגליכע
געברויכן, פון דעסט וועגן זאל זי אים נישט
טשעפענען, זי זאל אים נישט נעמען אויפן
צימבל אויסצופרעגן און אויספארשן פארוואס
ער מאכט נישט גענוג געלט.

דער מאן איז גענוג פארביטערט פאר זיך,
אליין פארוואס ער קען נישט ברענגען געלט,
עס טוט אים אליין זייער וויי, און ער שעמט
זיך צו קוקן זיין ווייב אין פנים, ווייל ער
שפירט זיך שולדיג פאר איר. און מיט דעם
וואס זי וועט אים מוטשען און בעטן די
גאנצע צייט, וועט זי גארנישט אויפטון. וואס

וועט העלפן דאס בעטן, אויב האט ער נישט פון וואו צו ברענגען? די איינציגסטע זאך וואס דאס וועט אויפטון איז נאר אז עס וועט מאכן נאך מער פראבלעמען.

קודם וועט ער ווערן ברוגז אויף איר פארוואס זי טשעפעט אים. דאס סעקירן דעם מאן ווען ער האט נישט גענוג געלט, טוט אים מוראדיג וויי, און ער וועט דאס געדענקען אויף אייביג, אפילו יארן שפעטער ווען זיי וועלן שוין יא האבן געלט. און נאכדעם וועט דאס אים נאר שטערן פון מאכן נאך געלט, ווייל איינמאל ער וועט ווערן אנגעצויגן און דעפרעסט פון דעם, וועט ער נישט האבן דעם קאפ זיך אריינצולייגן בעסער אין זיינע געשעפטן און מער מצליח זיין. און אויב וועט ער נישט האבן קיין ברירה און ער וועט זיך אריינלייגן אין צווייפלהאפטִיגע געשעפטן און מיט דעם זיך פארטשעפענען מיט'ן געזעץ, וועט דער מצב נאר זיין אסאך ערגער.

די ריכטיגע וועג איז נאר אז זי זאל מחזק זיין דעם מאן און אים שטארקן אז עס וועט נאך קומען גוטע צייטן, דער אייבערשטער וועט זיי זיכער נישט פארלאזן, און עס וועט נאך זיין גרויס שפע. מיט דעם וואס זי שטארקט אים און איז אים מחזק, בלאזט זי אריין אין אים א נייע האפענונג, און דאס וועט אים געבן פרישע כוחות אז ער זאל טאקע קען מער מצליח זיין און פארדינען מער געלט.

אז מען ליידט אביסל, וועט מען נאכדעם נישט דארפן ליידן אסאך. אז די פרוי וועט ליידן אביסל פון די געלט מאנגל און שווייגן און אויסהאלטן ביז די שווערע צייטן גייען דורך, וועט זיך דער רעדל געבן א דריי צום גוטן, און זיי וועלן האבן גרויס שפע.

ה

א פרוי דארף שטענדיג אַכטונג געבן זיך צו האלטן שייך, ריין און צוזאמגענומען אַז זי זאל געפּעלן אין איר מאַניס אויגן. זי דארף זיך אַנטון שייך און זיך שייך מאַכן און אַרום גיין מיט אַ שמיכל אויפ'ן פנים, אַזוי אַז איר מאַן זאל איר ליב האבן און טראַכטן נאר פון איר. אפילו ווען זי האט נישט דאס געלט זיך צו קענען קויפן שיינע קליידער, דארף זי כאַטש זען אַז סיי וואס זי טוט אָן, זאל זיין שייך ריין און צוזאמגענומען.

אַ מאַן האט ליב ווען זיין פרוי איז שייך צוזאמגענומען, דאס מאַכט אַז ער זאל איר רעספּעקטירן, ער זאל איר ליב האבן און איר אַרויפקוקן. און פאַרקערט ווען די פרוי געבט נישט אַכטונג אויף זיך, און זי גייט אַרום נאַכגעלאַזט, וועט דאס איר פאַרמיאוס'ן אין איר מאַניס אויגן.

מען דארף געדענקען און וויסן אז דער היינטיגער דור איז ליידער זייער שטארק געפאלן, די פריצות אויפן גאס איז זייער גרויס, די נסיונות זענען זייער גרויס, און מען קען ליידער זייער שנעל און גרינג דורכפאלן אין עבירות. דעריבער דארף די פרוי זיין קלוג און זיך אהערשטעלן פאר'ן מאן, זי דארף זען צו זיין אייביג גרייט פאר'ן מאן, און אז דער מאן וועט זען אז זיין ווייב איז שטענדיג מיט אים און איז אלעמאל גרייט פאר אים, וועט דאס אים אפהיטן פון שלעכטס.

חז"ל זאגן (ברכות י"ז): אז דער אייבערשטער געבט א גרעסערע שכר פאר די פרויען ווי פאר די מענער, ווייל די פרויען ווארטן אפ די מענער און ראטעווען זיי פון עבירות. מען קען זיך נישט פארשטעלן די שכר פון א פרוי וואס העלפט ארויס איר מאן אים צו ראטעווען פון שלעכטע זאכן. חז"ל זאגן (עירובין ק): אז א פרוי וואס איז אלעמאל גרייט פאר איר מאן,

וועט זי האבן אַזעלכע וואוילע קינדער וואס זענען אפילו נישט געווען אין די צייטן פון משה רבינו. מיט דעם וואס א פרוי שטעלט זיך צו צו איר מאן און איז אלעמאל גרייט פאר אים, אויסער די גרויסע שׂכר וואס זי וועט באקומען פאר דעם, וועט דאס איר אויך ברענגען א גוטע שלום בית, ווען איר מאן וועט שפירן אז זי איז גרייט פאר אים, וועט ער אויך זיין גרייט צו טון פאר איר וואס זי וויל.

ליידער זענען דא נארישע פרויען וועלכע פרוברן איינצורעדן אז א פרוי וואס וויל זיין מער הייליג און חשוב זאל זי זיין מער אפגעטיילט, זי זאל זיך נישט אייביג צושטעלן צום מאנ'ס פארלאנגען, דאס איז אבער זייער נאריש, די הייליגע חז"ל האבן בעסער פארשטאנען, חז"ל זאגן (סוטה כ.): "אשה פרושה, ממחריבי ומבלי העולם" - א פרוי וואס שיידיט זיך אפ און וויל זיך נישט צושטעלן צום מאן,

מיט די איינברעדעניש אז מען דארף זיין מער הייליג, די פרויען מאכן חרוב די וועלט.

דעריבער דארף אַ ערליכע פרוי זיך יא צושטעלן צו איר מאן, און דורך דעם וועט זי זוכה זיין צו אלע גוטע ברכות, און זי וועט האבן א גליקליך לעבן.

ט

דער עיקר דארף א פרוי אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז זי זאל מצליח זיין, אז איר מאן זאל מצליח זיין, און אז עס זאל שטענדיג זיין שלום ושלווה ביי איר אינדערהיים. וואס תפלה קען פועל'ן קען קיין שום זאך אויף די וועלט נישט פועל'ן.

אַ פרוי דארף זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף איר מאמע-לשון, אויף די שפראך וואס זי איז צוגעוואוינט. יעדע ווארט וואס א מענטש רעדט צום אייבערשטן ווערט

אַנגענומען און עס טוט אויף געוואלדיגע זאכן. און ספעציעל ווען א פרוי רעדט צום אייבערשטן. א פרוי האט א ווייכע נאטור, זי האט מער א צובראכן הארץ, און דעריבער ווערן אירע תפלות נאך שנעלער אַנגענומען.

ווען א פרוי וואלט געוואוסט די גרויסע כוחות וואס זי האט אין איר מויל, וואלט זי נישט אויפגעהערט צו רעדן און צו בעטן דעם אייבערשטן אלעס וואס זי דארף. און נאכדערצו ווען זי צינדט די שבת-ליכט, דעמאלט איז דא א געוואלדיגע עת רצון, אלע הימלען זענען אפן פאר איר, און ווען א פרוי האט שכל וועט זי זיך נישט אוועק רירן פון די ליכט, נאר שטיין און בעטן און בעטן פאר איר אייגענע הצלחה, אז איר מאן זאל מצליח זיין, אז אירע קינדער זאלן זיין געזונט און שטארק און מצליח זיין אין לעבן, אז עס זאל שטענדיג נאר זיין שלום ושלום אין איר הויז, אז איר הויז זאל זיין א פרייליך הויז, אז זי

זאל האבן חן אין איר מאנ'ס אויגן, אז זיי זאלן
האבן פֿרנסה בֿשפֿע, אז זיי זאלן האבן לאנגע
געזונטע יארן, און אזוי זאל זי ווייטער בעטן
פאר אלעס וואס זי דארף. זי זאל נישט קארגן
קיין ווערטער, נאר גוט געדענקען אז אין דעם
ווענדט זיך איר גאנצע הצלחה, מיט די פאר
ווערטער וואס זי רעדט צום אייבערשטן קען
זי איבערדרייען וועלטן.

אז א פֿרוי וועט זיך פֿירן אזוי, זי וועט
האבן סבלנות, זי וועט נאכגעבן און מוחל זיין
פאר איר מאן, זי וועט שטענדיג אנהויבן פון
ניי, און יעדע זאך בעטן דעם אייבערשטן, וועט
איר הויז זיין א געשמאקע פֿרייליכע הויז, א
ליכטיג הויז, ממש א גן עדן. זי מיט איר
פאמיליע וועלן אינאיינעם האבן א גליקליך,
לאנגע און זיסע לעבן.

תם ונשלים שבח לאל בורא עולם

קְבוּרַת הַשֵּׁם יִתְגַּדֵּל

קוֹנְטָס

בְּנֵי עֵדֶן

חֶלֶק ב'

מִכְבַּד זִיּוֹן דִּי ווּיַיב

דער קונטרס איז מחזק און מעורר דעם מאן אז ער זאל מכבד זיין און שעצן זיין ווייב, און דורך דעם אריינברענגען אליבשאפט אינדרעהיים, עס זאל זיין א געשמאקע אטמאספער אין הויז, די שלום בית זאל זיין ווי עס דארף צו זיין, און אזוי וועט די הויז זיין ווי א גן עדן

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "כבוד האשה" פון

כבוד קדשת מרן מוהרא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין,
אדונט, מוריט ורביע

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מוריט הנאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעפלאכטן מיט פסוקים פון תורה,
נביאים, כתובים, און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון
גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק

דורך חסידי ברסלב

עיר הקודש ירושלים תשכ"א

מְכַבֵּד זַיִן דִּי ווײַב

א

חז"ל זאגן (יבמות ס"ג.) "אמר רבי אלעזר מאי דכתיב (בראשית ב, יח) אעשה לו עזר כנגדו? זכה, עוזרתו. לא זכה, כנגדו". אויב איז דער מאן זוכה, דאן שטייט זיין ווייב צו זיין רעכטע האנט און זי העלפט אים ארויס, און אויב איז ער נישט זוכה, דאן איז זי קעגן אים.

ווי אזוי קען א מענטש מאכן אז ער זאל זיין פון די ערשטע קאטעגאריע, אז ער זאל זוכה זיין אז זיין ווייב זאל אים נאר זיין א הילף, און נישט פארקערט? צו דעם איז מען זוכה אויב דער מאן הויבט אן קודם צו העלפן

און מכבד זיין די ווייב, ער שטרענגט זיך אן איר ארויס צו העלפן, ער קוקט נאר אויף אירע מעלות און ער שעצט איר; דאן איז ער זוכה אז כמים פנים אל פנים, וועט זי אים אויך שעצן און זי וועט אים נאר זיין א הילף ברוחניות ובגשמיות.

אין זוהר הקדוש (לה לה פ"ה:) ווערט געברענגט אז אויף יענע וועלט, איידער די נשמות ווערן געבוירן, זענען די מאן און ווייב איין נשמה; נאר ווען זיי קומען אראפ אויף די וועלט ווערן זיי צעטיילט אין צוויי נשמות, יעדער פון זיי ווערט געבוירן ביי אן אנדערע משפחה. און ווען דער אייבערשטער העלפט אז די צוויי האלבע נשמות טרעפן זיך צוזאם און זיי האבן חתונה אינאיינעם, דאן ווערן זיי צוריק ווי איין גאנצער מענטש.

ווען א מענטש געדענקט דאס שטענדיג, דאן וועט ער נאר דאנקען דעם אייבערשטן אז ער האט זוכה געווען צו טרעפן די צווייטע

טייל פון זיין נשמה, און ער וועט איר שעצן
 און ארויפקוקן און שטיין צו איר האנט. און
 דאס וועט ברענגען אז זי וועט אים אויך
 מכבד זיין און ארויסהעלפן, און אזוי וועלן
 זיי אינאיינעם האבן א גליקליך לעבן מיט
 ליבשאפט און שלום.

ב

חז"ל זאגן (סנהדרין כ"ב.) "אשה אינה כורתת
 ברית אלא למי שעשאה כלי". די פרוי האט
 נישט קיינעם אין איר לעבן, זי האט נאר איר
 מאן, זי קוקט און זי ווארט ארויס אז ער זאל
 איר געבן א גוט ווארט און רעדן שייך צו איר.
 אויב האט דער מאן שכל און ער רעדט
 שייך צו איר, ער שעצט איר, ער האט איר
 ליב, און ער פרויברט איר צו מאכן פרייליך
 און גוט שפירן; ער מאכט איר פאר א "כלי"

- אז זי איז אויף אַ מענטש. און נישט חס ושלום פארקערט איר צו דערנידערן און איר אַוועקמאַכן אז זי טויג צו גארנישט. דאן וועט זי ווערן צוגעבינדען צו אים, זי וועט נאר אים דארפן, און זי וועט אים ליב האבן.

ג

חז"ל זאגן (יבמות ס"ב:) "האזהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, עליו הכתוב אומר (איוב ה, כד) וידעת כי שלום אהלך" - ווער עס האט ליב זיין ווייב פונקט ווי זיך אליין, און ער איז איר מכבד נאך מער פון זיך אליין, אויף אַזאַ מענטש זאגט דער פסוק אַז ער האט שלום בית.

יעדער מענטש האט זיך אליין ליב, יעדער מענטש וועט אייביג נאר זען גוטס אויף זיך, ער וועט נישט אַנערקענען אַז ער האט געטון

עפּעס שְׁלֵעֲכֵט. אויב האט ער בְּטָעוֹת צוּבְרָאָן
 עפּעס, אָדער ער האט געהאט סײַ וועלכֶּע
 דוּרְכֶּפֶאל, וועט ער זיך אײביג פֿאַרענטפֿערן
 אַז ער האט נישט געמײנט קײן שְׁלֵעֲכֵטס,
 עס איז זיכער נאר געווען אַ טָעוֹת, ער וועט
 אַלעמאַל דרײען די מַעֲשֵׂה אויף אַ וועג אַז ער
 איז גאַרנישט שולדיג.

דאס מײנט אַז מען דאַרף ליב האבן די
 ווייב פּונקט ווי זיך אַלײן. ווען זי מאכט אַ
 טָעוֹת, ווען זי האט אַ דוּרְכֶּפֶאל, און אַפֿילו
 ווען זי האט געטון עפּעס וואס רעגט אויף
 דעם מאַן; דאן קען מען זען אויב דער מאַן
 האט איר טאַקע ליב. ער דאַרף אויך קוקן
 נאר אויף איר גוטע זײט, און איר דן זײן לְכַף
 זְכוֹת, פּונקט אַזוי ווי ער וואלט געטון ווען ער
 אַלײן וואלט געהאט דעם דוּרְכֶּפֶאל.

די זעלבע איז אויך ווען עס קומט צו
 כּבוֹד. יעדער מענטש האט ליב ווען מען איז
 אים מְכַבֵּד, ווען מען שַׁעֲצֵט אים. און ווען

אַ מענטש זעט ווי איינער קוקט אים אַרױף
און האַלט פון אים, דאן וועט ער יענעם ליב
האַבן. דאס מיינט "וְהִמְכִּבְדָּה יוֹתֵר מִגּוֹפּוֹ" -
די ווייב דאַרף מען מַכְבֵּד זַיִן נאָך מער פון
זיך אַליין. די נאַטור פון אַ פֿרוי איז אַז זי
איז מער צוקלאַפֿט ביי זיך, זי וועט שְׁנַעֲלַעַר
ווערן טרויעריג און נידעריגעשלאָגן ווען זי וועט
שפּירן אַז מען האט איר נישט ליב און מען
האַלט נישט פון איר. און ספּעציעל ווען זי האט
שוין קינדער, די קינדער ווילדעווען און דרייען
איבער די גאַנצע הויז, און די אַנגעצויגנִקייט
פון די קינדער מאַכט די פֿרוי נאָך מער
דעפּרעסעט. דעריבער איז די פֿליכט פון די
מאן איר צו שטאַרקן שטענדיג, איר אַרויס צו
ווייזן שעצונג און אַנערקענונג, און מיט דעם
וועט ער אויפהויבן איר מוט, זי וועט ווערן
פֿרייליך און מונטער, זי וועט שפּירן אַז זי איז
אויך חשוב, און אויטאמאטיש וועט זי אויך
מער ליב האַבן איר מאן וואס איז איר מַכְבֵּד.

עס איז נישט נאר א פליכט אויפ'ן מאן צו מאכן פרייליך זיין ווייב, אזוי ווי די חז"ל זאגן (ראש השנה ו:): "אשה, בעלה משמחה" - דער מאן דארף פרייליך מאכן זיין ווייב, נאר דאס איז אויך פאר די אייגענע טובה פונעם מאן. אז ער זאל איר פרויבירן פרייליך צו מאכן. יעדער מענטש האט ליב אז זיין הויז זאל זיין א ווארימע און געשמאקע הויז, עס זאל זיין א געשמאק אריינקומען אין הויז, אז ער זאל ווערן אויפגענומען אינדערהיים מיט א שמיכל. און דאס ליגט אין די הענט פונעם מאן. ווען דער מאן האט שכל און ער מאכט פרייליך זיין ווייב, ער קריטיקירט איר נישט אויף טריט און שריט, און אפילו ווען עס זעט אים אויס אז זי האט געטון א זאך וואס איז נישט ריכטיג, איז ער איר דן לכף זכות, און אזוי ווייטער פרויבירט ער אלעמאל איר צו מאכן פרייליך און גוט שפירן; דאן וועט ער זען ווי די אלע זאכן וועלן אים אויך צוריק

קומען, זי וועט אים אויך מַכְבֵּד זַיִן און אים
 אויפֿנעמען שײַן, און צום סוף וועלן בײַדע
 ארויסגיין פֿארדינער.

איינמאל עס איז פֿרייליך אין שטוב, דאן
 רוהט די שכינה אין שטוב, די שכינה רוהט
 נאר אויף אַ פֿלאַץ וואו עס איז דא ליבשאפט
 און שמחה. און דאן איז מען זוכה צו דעם
 "איש ואשה שזכו, שכינה ביניהם".

ד

חז"ל זאגן (בבא מציעא נ"ט) "לעולם יהא אדם
 זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה
 אונאתה קרובה" - א מענטש דארף זייער
 אכטונג געבן נישט צו טשעפען זיין ווייב,
 ווייל א פרוי קען שנעל וויינען און שנעל ווערן
 געטשעפעט.

דער אייבערשטער איז זייער מקפיד אויף דעם אז א מענטש זאל נישט וויי טון און טשעפען זיין ווייב. א מענטש קען מיינען אז ער וועט טשעפען זיין ווייב און עס וועט אים גארנישט פאסירן. ער רעדט זיך איין אז ער וועט איר אריינשטעכן מיט ווערטער, ער וועט חזק מאכן פון איר, ער וועט איר פארשעמען, אדער - נאך ערגער - אז ער וועט איר שעלטן און שלאגן חס ושלום, און ער קלערט אז ער וועט ארויסגיין דערפון אומבאשעדיגט. דער אמת איז אבער, אז דאס פאטשט נאכדעם צוריק דעם מענטש אין פנים אריין זייער שטארק. דער אייבערשטער איז נישט מוחל א מענטש וואס טוט רשעות, פריער אדער שפעטער וועט אזא מאן באקומען גאר א הארבע שטראף פון הימל.

דער מאן קען זיך נישט פארענטפערן מיט תירוצים אז זי האט אנגעהויבן און זי איז שולדיג ווייל זי טשעפעט אים אויף. ווייל

אַלעס װענדט זיך נאר אינעם מאן. אַ פֿרוי
 װערט שנעל געטשעפעט, און דער מאן כאַפֿט
 נישט אַז איר גאַנצע שלעכטקייט נעמט זיך
 נאר פֿון דעם װאס ער סעקירט איר שטענדיג.
 אויב װעט ער זיך נעמען אין די האַנט אַרײַן
 און אָנהויבן איר צו געבן גוטע װערטער און
 איר שעצן, דאן װעט זי גאַנץ שנעל װערן
 איבערגעדרייט צו גוטס, און ער װעט גאַרנישט
 לײַדן פֿון איר.

אַ מענטש כאַפֿט נישט ווי טײער ער
 װעט באַצאלן פֿאַר דעם װאס ער טשעפעט
 זײַן װײַב. אויב ער װעט אָנהאַלטן מיט זײַן
 רשעות קעגן איר, דאן װעט עס נישט בלייבן
 בײַ דעם, נאר עס װעט נישט נעמען לאַנג
 ביז עס װעט איר צוטֿרעטן צו די נערווען, און
 דאן װעט שוין נישט זײַן קײן װעג צוריק. אַ
 נערוון צוזאַמנבראך חס ושלום איז זײער שווער
 אויסצוהײלן. װען עס װעט שוין האַלטן דאַרט,
 װעט זיך דער מאן האַקן קאַפּ אין װאַנט און

באוויינען זיין ביטער גורל און ער וועט דאס
 נישט קענען צוריק דרייען. מיט אביסל שכל
 פון פאראויס, ווען מען געבט אכטונג אויף די
 געזונט פון די ווייב, וועט מען מיט דעם זיך
 איינשפארן די אלע צרות.

חז"ל זאגן (גיטין ו: א) א מענטש זאל
 נישט מאכן קיין אנגעצויגנקייט אינדערהיים,
 ער זאל נישט זיין צו שטרענג אינדערהיים,
 ווייל אויב האט מען צו שטארק מורא פונעם
 מאן, ברענגט דאס נאכדעם צו די הארבסטע
 עבירות פון גלוי עריות, שפיכת דמים, און
 חילול שבת. ווייל ווען די ווייב האט אזוי
 שטארק מורא פון איר מאן, זי ציטערט אז
 ער זאל זיך נישט אויפֿרעגן אויף איר, דאן
 וועט זי טון די הארבסטע עבירות און אויך
 אים מכשיל זיין מיט הארבע עבירות, אלעס
 נאר פֿדי ער זאל נישט געוואויר ווערן און
 זיך אויפֿרעגן אויף איר. דעריבער דארף מען
 זייער אכטונג געבן נישט צו זיין שטרענג און

שארף, די פּאַמיליע דאַרף וויסן אַז מען דאַרף
נישט אזוי ציטערן פון אים, ער וועט זיך נישט
אזוי שנעל אויפֿרעגן און אַרויסגיין פון די פֿלים
ווען עפֿעס גייט נישט אזוי ווי ער וויל.

פֿאַרקערט, דער אַרבעט פון אַ מאַן און
טאטע איז אַריין צו ברענגען אַ רואַיגקייט אין
שטוב, צו מאַכן אַ פֿרייליכע אַטמאָספֿער אין
שטוב. דער מאַן דאַרף רחמנות האָבן אויף
זיין ווייב און פֿאַרשטיין די שוועריקייטן מיט
וואס זי מוטשעט זיך, און איר נאַר שטאַרקן
שטענדיג און איר געבן גוטע ווערטער, ער
זאל איר אַריינגעבן די כּח אַז זי זאל זיך
קענען שטאַרקן אויף אירע שוועריקייטן און
זיך ווייטער האַלטן פֿרייליך.

אַפֿילו דער מאַן אַליין האט זיך אויף
זיינע אַייגענע שוועריקייטן, דאַרף ער אָבער
פֿאַרשטיין אַז סוף פֿל סוף איז ער דער מאַן,
ער האט ברייטע פֿלייצעס. ער קען נישט

ווארטן אז זי זאל אנהויבן אים צו שטארקן,
 ער דארף זיין דער וואס הויבט אן צו שטארקן
 זיין ווייב, און דאן וועט ער אליין אויף ווערן
 געשטארקט.

ווען עס הערשט א ליבשאפט אין הויז,
 עס שפירט זיך א רואיגקייט און א געשמאק
 אין הויז, דאן ברענגט דאס אלע ברכות
 אינדערהיים. די קינדער וואס ווערן געבוירן
 אין א פרייליכע הויז, זענען געזונטע און
 געראטענע קינדער, געשמאקע און ערליכע
 קינדער, און זיי ברענגען נאכדעם פיל נחת
 פאר די עלטערן.

און דאס ברענגט אויך פֿרנסה אינדערהיים,
 אזוי ווי די חז"ל זאגן (בבא מציעא נ"ט) אז א
 מענטש זאל זייער אַכטונג געבן אויף די
 כבוד פון זיין ווייב, ווייל אלע ברכות קומען
 אין שטוב נאר אין זכות פון די פרוי, און די
 גמרא זאגט דארט ווייטער אז ווען א מענטש

איז מכבד און שעצט זיין ווייב וועט ער ווערן
רייך.

ה

ווען דער מאן כאפט אמאל אריין א פסק
פון זיין ווייב, זי האט זיך אויפגערעגט אויף
אים, זי האט געשריגן אויף אים, זי האט
אים פארשעמט און מצער געווען; דארף
ער דעמאלט האלטן קאפ און זיך נישט
פארלירן. אנשטאט זיך צוריק צו קריגן און
צוריק שרייען, זאל ער ענדערש אויסנוצן די
צייט פאר תשובה, זיך צוריק צו קערן צום
אייבערשטן.

דער מאן דארף נישט נעמען אזוי פערזענליך
ווען די ווייב שרייט אויף אים. חז"ל זאגן
(ירושלמי ע"ז פ"ב ה"א) אז די נאטור פון א פרוי
איז צו שרייען. זי מיינט נישט קיין שלעכטס
דערמיט. נאר ווען זי איז איבער געשטרענגט,

און די קינדער האבן איר גערױרט, קען דאס אויסקלאפן אין שרייען אויפ'ן מאן. מיט אביסל שכל וועט עס אבער דער מאן אראפשלינגען און עס וועט שנעל אריבערגיין.

דאס וואס א מענטש ליידט פון זיין ווייב, קומט פון זיינע עבירות. מיר האבן שוין פריער דערמאנט די גמרא (במות ס"ג). "אמר רבי אלעזר מאי דכתיב (בראשית ב, יח) אעשה לו עזר כנגדו? זכה, עזרתו. לא זכה, כנגדו". אויב איז דער מאן זוכה, דאן שטייט זיין ווייב צו זיין רעכטע האנט און זי העלפט אים ארויס, און אויב איז ער נישט זוכה, דאן איז זי קעגן אים. אויב איז דער מאן זוכה צו דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, ער לערנט די הייליגע תורה, ער דאוונט יעדן טאג, ער לעבט מיטן אייבערשטן און ער פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין; דאן וועט זיין ווייב זיין גוט צו אים. אויב אבער דער מאן פירט זיך נישט ווי מען ברױך, ער פארגעסט פונעם אייבערשטן, ער

לְעֲרַנֵּט גִישָׁט און דאָוונט גִישָׁט, און ער פֿאַלֵּט
 דורך מיט עבירות; דאן וועט דאס אויסקלאפן
 אויף זיין שלום בית, זיין ווייב וועט ווערן אַ
 "כַּנְגָדוּ", זי וועט אים דערקוטשען די יארן.

די בַּזִּינּוֹת און יסורים וואס מען האט פון
 אַ ווייב, דאס אַליין איז שוין אַ כַּפְּרַת עוונות.
 חז"ל זאגן (עירובין מ"א:) "מִי שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה רָעָה,
 אֵינוֹ רוֹאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוֹם" - ווען אַ מענטש האט
 אַ שְׁלַעֲכָטֶע ווייב, וועט ער גִישָׁט זען דעם
 גֵיהֲנוֹם. יעדעס מָאל וואס אַ מענטש כאַפֵּט אַ
 בַּזִּיּוֹן פון זיין ווייב, ווישט ער מיט דעם אַפֿ
 נאך אַ חֶלֶק פון זיין גֵיהֲנוֹם.

דערײַבער ווען דער מאן זעט אז זיין ווייב
 טשעפעט אים, זאל ער איר דן זיין לֶכֶף זְכוֹת,
 און ער זאל דאס נאר נוצן אַלס אַ דערמאנונג
 פונעם אַייבערשטן אז עס איז צייט זיך אויף
 צו וועקן און צוריק קומען צו אים. און דער
 מאן דאַרף גיין אין אַ זייט אין זיך אויסרעדן
 דאס האַרץ פֿאַר'ן אַייבערשטן, אַיבערבעטן דעם

אײַבערשטן אויף אַלעס וואס ער האט געטון
 נישט ריכטיג ביז יעצט, און זיך פֿאַרנעמען צו
 זיין וואויל און ערליך פֿון יעצט און ווייטער.
 און דאן וועט ער זען די וואונדער ווי זיין
 ווייב וועט זיך טוישן און אים אָנהויבן מְכַבֵּד
 זיין און ליב האָבן. ווי מֶער דער מאן וועט
 רעדן צום אײַבערשטן, לערנען תּוֹרָה, און ווערן
 נאַנט צום אײַבערשטן; אַלץ מֶער וועט זיין ווייב
 צוריק קומען צו אים און ווערן נאַנט צו אים.

ו

די נאַטור פֿון אַ פֿרוי איז אַז זי קוקט
 אויף יעדע זאַך אַזוי ווי עס וואלט געווען
 אַ גרויסע און שווערע באַרג וואס איז גאר
 שווער אַרויפצוקריכן, אין די צייט וואס דער
 מאן קוקט אָן דעם באַרג פֿאַר אַ קלייניקייט
 און ער קען עס אַרויפֿקריכן אין איין מינוט.

ווען דער מאן קומט אַהיים און זעט אַז די הויז איז איבערגעווארפן און נישט צוזאַמגענומען, האט ער צוויי ברירות. ער קען אָנהויבן שרייען אויף די ווייב פֿאַרוואס זי קען זיך נישט צוזאַמנעמען און מסדר זיין די הויז, און - פֿאַרשטייט זיך - דאס שרייען וועט נישט ברענגען קיין רואיגקייט אין שטוב. אָדער קען דער מאן נוצן זיין שכל און פֿאַרשטיין אַז די ווייב איז זיכער געווען פֿאַרנומען מיט אַנדערע זאַכן און זי איז נישט אָנגעקומען צו מסדר זיין די שטוב, און ווען זי קוקט אָן די איבערקערעניש כאַפּט איר אַ ציטער, זי שפּירט אַז עס וועט איר נעמען עטליכע שעה צו מאַכן אַרדענונג, און זי האט נישט די כוחות און צייט דערצו.

דער מאן דאַרף זיין קלוג און איבערנעמען די לייצעס. ער קען אין עטליכע מינוט טון דאס וואס וואלט גענומען פֿאַר די פֿרוי עטליכע שעה. ער לייגט צו אַ האנט און

הויבט אן צוזאם נעמען די הויז, און ביז אפאר מינוט איז דא א הערליכע רואיגע שטוב און יעדער איז פרייליך און צופרידן מיט הרחבת הדעת.

צו דעם דארף מען אפער אביסל צוברעכן די גאווה. פאר'ן מאן פאסט דאך נישט אז ער דארף אויפ'רומען און ברענגען ארדענונג. דער אייבערשטער זאגט אפער (שבת קט"ז:) אז מען זאל אויסמעקן זיין נאמען אבי עס זאל זיין שלום צווישן מאן און ווייב. און אויב דער אייבערשטער פארציכט אויף זיין כבוד כּדי צו מאכן שלום אין א אידישע שטוב, דארף דער מאן זיכער מוותר זיין אויף זיין פלומר'שטע כבוד, און ארויפשאַרצן די אַרבעל, צולייגן די האנט מיט אביסל געפיל, און אזוי גרינגערהייט אריינברענגען רואיגקייט אין הויז.

און צום סוף וועט דער מאן אליין זיין דער פארדינער פונעם געשעפּט. ער וועט פארדינען אז ער וועט האבן א געזונטע און

פֿרײַליכע ווייב, און ער וועט האט אַ רואַיגע
און געשמאקע שטוב, וואס דאס וועט אים
נאר אַרויסהעלפֿן ברוחניות ובגשמיות.

ז

דער מדרש זאגט (בראשית רבה י"ז, ט') "כִּינֹן
שִׁנְבֵּרֵאֵת הָאִשָּׁה, נִבְרָא שֵׁטֶן עִמָּה" - ווי נאר
די פרוי איז באשאפן געווארן, איז אויך דער
שטן באשאפן געווארן. דאס מיינט צו זאגן
דער אייבערשטער האט צוזאמגעשטעלט דעם
שטן, וואס ער איז דער וואס איז מקטרג
אויפֿן מענטש און זוכט אים נאר צו ברענגען
צרות, אינאיינעם מיט דעם וואס אַ מענטש איז
מַכְבֵּד זֵיין ווייב.

ווען אַ מענטש זעט דער שטן איז מקטרג
אויף אים, עס גייט אים שווער די פֿרנסה,
ער האט נישט קיין הצלחה אין לעבן; דארף
ער וויסן אז דאס שפיגלט אפ די וועג ווי

אַזוי ער גייט זיך אום מיט זיין ווייב. ווען אַ מענטש האט מיטגעפיל מיט זיין ווייב, ער פֿרובירט איר אַרויסצוהעלפֿן ווי ווייט ער קען, ער שׂעצט איר און ער קוקט איר אַרויף און זוכט נאר אירע מעלות, דאן וועט דער שטן נישט האבן קיין שליטה אויף אים, עס וועט זיך נאר גיסן גוטע ברכות און ישועות ביי אים אינדערהיים.

ה

די מעלה פון לעבן מיט ליבשאפט און פֿרידן מיט די ווייב, איז נישט נאר פֿאר די פֿאר-פֿאלק אליין און פֿאר זייערע קינדער, נאר די גוטע רעזולטאטן דערפון שפּרייטן זיך אויף אויס צו די גאַנצע פֿאַמיליע.

די גרעסטע גליק ביי עלטערן איז ווען זיי האבן חתונה געמאכט זייערע קינדער און זיי זעען ווי די קינדער לעבן מיט זייער פֿאַמיליע בשלום ושלחה. סיי דעם מאַג'ס עלטערן און סיי

די פּרוּיִם עֶלְטֶערן שׁעפּן הויפּענעס פּון נַחַת
און שׁמֻחָה, צוקוקנדיג ווי אַזוי זייערע קינדער
האַבן זיך ליב און לעבן אַ בְּשׁוּת־פּוֹת־דיגן
פּרייליכן לעבן.

עס מאַכט זיך ליידער אַמאַל אַז עס
אַנטוויקלט זיך אַ מַחְלֻקַת אֵין אַ מְשַׁפָּחָה,
און דאָס איז דאָס עֶרְגֵסְטע וואָס קען נאַר
פּאַסירן. יעדער מיטגליד פּון די פּאַמיליע
פּון בייַדע זייטן ווערט אַריינגעמישט אינעם
קאַנפּליקט, און דאָס ברענגט אָן אַ שיעור
צער, עגמת נפֿש, און שפּיכַת דמים פּאַר גאַר
אַסאַך מענטשן.

ווען אַ ביישויער קוקט זיך צו צו אַזאַ
מַחְלֻקַת, קען זיך אים דאַכטן אַז דאָס האָט
זיך זיכער אַנגעהויבן מיט עפּעס אַ גאַר
עֶרְנֵסְטע זאַך, עפּעס האָט איינער געמוזט טון
גאַר אַ שְׁלֵעכְטע זאַך אַז דאָס זאַל צופּלאַקערן
אַזאַ שְׁרַעקְלִיכֶע גרויסע מַחְלֻקַת. ווען מען
קוקט אַבער צוריק, זעט מען אַז די גאַנצע

גרויסע מחלוקת האט זיך אנגעהויבן בלויז מיט א קליינע נארישקייט ווען דער מאן האט נישט געקענט צוריק האלטן פון זאגן עפעס א וויץ אויפ'ן חשבון פון זיין ווייב, אדער די ווייב האט געגעבן עפעס א קליינע טשעפע דעם מאן. אויב איז נישטא די ריכטיגע שכל ווי אזוי זיך אומצוגיין אינדערהיים, קען יעדע קלייניקייט ווערן ווי א שוועבל וואס קען אונטער צינדען א ריזיגע פייער.

דעריבער דארף מען דאס גוט געדענקען שטענדיג. ווען עס מאכט זיך א נסיון אז דער מאן שפירט אז ער מוז מצער זיין זיין ווייב חס ושלום. זאל ער אויך נעמען אין חשבון אז מיט דעם קען ער אפ'הרג'ענען נישט נאר זיין אייגענע פאמיליע, נאר אויך זיינע עלטערן און די גאנצע משפחה ארום און ארום. ווען מען נעמט דאס גוט אריין אין קאפ, וועט מען זיך נאך מער אנשטרענגען צו זען אז עס זאל הערשן נאר שלום און הארמאניע אין שטוב.

אריינברענגען אין שטוב דעם אייבערשטן וואס
זיין נאמען איז "שלום" (שבת י.).

ט

מען דארף אבער אויך געדענקען אז כאטש
וואס מען דארף טאקע מכבד זיין די ווייב און
איר שעצן און ארויסהעלפן, איז דאס נאר ווי
לאנג דאס איז אין איינקלאנג מיט די הייליגע
תורה. אויב די ווייב וויל חס ושלום צורעדן
דעם מאן אוועקצוגיין פון די תורה, דאן טאר
ער איר נישט פאלגן, און ער טאר זיך נישט
צוהערן צו דעם. ער דארף איר מסביר זיין
שיינערהייט, אבער מיט א שטארקייט, אז
ער וועט אלעס אויסהערן פון איר, ביז עס
קומט אבער צו תורה און מצות, ער וועט זיך
נישט לאזן צורעדן צו עובר זיין חס ושלום
אויף עפעס וואס דער אייבערשטער האט
פארבאטן.

ווען די פּרוי וועט זען דעם מאַניס שטאַרקייט
אז ער האַלט זיך פּעסט מיט די הייליגע תּוֹרָה
און ער וועט זיך קיינמאל נישט אַוועקריִן
דערפּון, דאַן וועט זי זיך אויך צושטעלן צו
אים, און זי וועט מער נישט טראַכטן אַזעלכע
נאַרישע מחשבות. חז"ל זאָגן (בראשית רבָּה,
נ"ד) "בְּרָצוֹת ה' דִּרְכֵי אִישׁ גַּם אוֹיְבָיו יִשְׁלִים
אַתּוּ - אוֹיְבָיו זֶה אֲשֶׁתּוֹ", אַפּילו ווען עס קען
אויסקוקן ווי די ווייב איז ברוּזגז אויפֿין מאַן
ווען ער וויל זיך נישט צושטעלן צו איר צו
טון זאָכן קעגן די תּוֹרָה. אויב אַבער וועט זי
זען אז ער האַלט זיך שטאַרק, וועט זי צום
סוף אויך זיך צושטעלן צו אים. פּאַרקערט,
זי וועט אים נאָך מער אַרויפקוקן צוליב זיין
שטאַרקייט.

און פּאַרקערט, אויב דער מאַן וועט זיך נאָ
לאַזן איבער רעדן אַוועק צו גיין חס ושלום
פונעם אייבערשטן, דאַן וועט זיך עס ענדיגן
זייער ביטער. אויף דעם זאָגט די גמרא (ביצה

ל"ב.) אז אַ מענטש וואס זיין ווייב געוועלטיגט אויף אים, איז זיין לעבן נישט קיין לעבן. דאס גייט ארויף אויף דעם אז ווען עס קומט צו היטן תורה און מצוות, טאר מען זיך נישט לאזן פון די ווייב.

אויב ביידע וועלן זיך האלטן אינאיינעם אזוי ווי דער אייבערשטער וויל, דאן וועט זייער לעבן זיין אַ גליקליכע אויף ביידע וועלטן.

י

דער מאן דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זיין דער וואס ברענגט פֿרנסה און שטוב. נישט אז ער זאל זיין אינדערהיים און די פֿרוי זאל ארויסגיין אַרבעטן. חז"ל זאגן (פֿסחים נ:): "כל המצפה לשכר אשתו אינו רואה סימן ברכה לעולם" - עס איז נישטא קיין סימן ברכה ווען די ווייב איז די פֿרנסה-ברענגערין אין שטוב. די ריכטיגע וועג איז

אַז די פּרוי זאל בלייבן אינדער־היים און זיך אָפּגעבן מיט די קינדער און מיט די שטוב ווירטשאַפּט, און דער מאן זאל זיין דער וואס גייט אַרויס און ברענגט אַהיים פּרנסה. די פּרוי און קינדער פּאַרלאָזן זיך אויפֿין מאן, און דער מאן פּאַרלאָזט זיך אויפֿין אַייבערשטן, און דעריבער דאַרף דער מאן בעטן דעם אַייבערשטן אַז ער זאל טאַקע אַהיימברענגען פּרנסה בשפּע.

דער מאן דאַרף אָבער זען אַז עס זאל זיין ברייט פּרנסה. אַז ער זאל צושטעלן פּאַר זיין ווייב אַלעס וואס זי דאַרף און איר אויך קויפֿן מתנות. ביי דעם טאר מען נישט זיין קאַרג. אויב עס ווערט אַ צמצום אין שטוב, עס פּעלט עסן, עס פּעלט קליידער, אָדער אַנדערע געברויכן אין שטוב, דאן הויבט זיך גלייך אַן שלום בית פּראַבלעמען. חז"ל זאָגן (תּמורה ט"ז). אַז ווי נאַר עס לאָזט זיך אויס דאס עסן אין שטוב, הויבט די פּרוי גלייך אַן צו שרייען.

דער מאן דארף אהיימברענגען פּרנָסָה, און טאקע מיט אַ ברייטקייט. ער זאל זען אז די שאַפּעס און די פּריזשידער זאלן שטענדיג זיין פול מיט עסן, אז די פרוי און קינדער זאלן האבן וואס זיי דארפן אַנצוטון, און אזוי ווייטער אלע זאכן וואס מען דארף אינדערהיים. ווען עס איז דא אַ שפּע אינדערהיים, דאן הערשט אַ פּרייליכע אַטמאָספּער אינדערהיים און עס איז דא אַ גוטע שְלוֹם בֵּית. און דער מאן דארף זיך פּאַרלאָזן אויפֿן אייבערשטן, ער דארף בעטן דעם אייבערשטן, דאן וועט אים דער אייבערשטער זיכער העלפֿן אז ער וועט מַצְלִיחַ זיין אין פּרנָסָה, און זיין שטוב וועט זיך טוישן צום גוטן.

יא

מען קען נישט אַרױפֿצױנגען אויף אַ ווייב אז זי זאל מוזן טון וואס דער מאן וויל. צום ביישפּיל אויב די פרוי וויל נישט גיין צו איר

מאָניס עֶלְטערן אָדער פֿאַמיליע, קען מען איר נישט דרוקן צום וואַנט אַז זי מוז גיין. אויב זי שפּירט זיך נישט באַקוועם דאַרטן, איז דאָס איר פֿריוויליגקײַט צו באַשליסן אויב זי וויל נאָ אָדער נישט אַהינגיין. חז"ל זאָגן (מדרש רות, ב) אַז אַ פֿרוי שפּירט זיך נישט באַקוועם נאָר אין איר אײַגענע הויז. און צום סוף וועט דער מאַן זען אַז אויב ער צווינגט נישט זיין ווייב צו טון זאַכן וואָס זי וויל נישט, צו גיין אויף פֿלעצער וואו זי וויל נישט, דאן וועט זי צום סוף זיך איבערגעבן צו אים און טון זיין ווילן.

דער מאַן דאַרף זיך נאָר איבערגעבן צום אײַבערשטן און זיך לאַזן פֿירן פֿון אים. די מִשְׁנָה זאָגט אין אַבוֹת (פֿרק ב') "בִּטּוּל רְצוּנָהּ מִפְּנֵי רְצוּנוֹ, כְּדִי שְׂיִבְטַל רְצוֹן אַחֵרִים מִפְּנֵי רְצוּנָהּ" - ווען דער מאַן געבט זיך איבער אינגאַנצן צום אײַבערשטן, דאן וועט זיין ווייב זיך איבערגעבן צו אים. ווען אַ איד געבט זיך אינגאַנצן איבער צום אײַבערשטן, ער ווייסט

אַז יעדע זאך וואס פאסירט צו אים קומט נאר פונעם אייבערשטן, דאן האט ער אַ גליקליכע און פרייליכע לעבן.

דער מדרש זאגט (ילקוט בשלח, רמז תתקל"ז):
 "אשרי אדם שאשתו מעידתו, ותורתו מעידתו, ופרנסתו מעידתו" - ווי וואויל איז פאר אַ מענטש וואס זיין ווייב זאגט עדות אז ער איז גוט, די תורה זאגט עדות אויף אים, און זיין פרנסה זאגט אויף אים עדות. ווען אַ איד לעבט מיט'ן אייבערשטן, דאן קען מען זען ביי זיין פרנסה ווי שייך ער געבט זיך אפ מיט זיינע מיטאָרבעטער, און ער באַגנב'ט נישט קיינעם. מען קען עס אויך דערקענען אויף זיין תורה, אז ער לערנט יעדן טאג תורה, און ער איז צוגעבינדען צו די הייליגע תורה. און אויך זיין ווייב קען עדות זאגן אז אזא מענטש לעבט בשלום מיט זיין ווייב, ער איז איר מכבד, ער שעצט איר, און ער האט איר ליב.

ווען אַ איד גײט אויף דעם וועג, וועט אים
שטענדיג זײן גוט. סײ אויף די וועלט און סײ
אויף יענע וועלט.

תּם וּנְשָׁלֵם שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם

הספר הקדוש הזה

נדפס לזכות

יואל משה עזרא פליישמאן

וזוגתו

שרה לאה

וילדיהם

**יוסף צבי, חיים זאנוויל, אריה
לייב, יצחק אהרן, נחמה, שלום, אדל.**

לעילוי נשמתם

אביו יוחנן שמחה בן ר' שלמה גבריאל

אמו שרה זהרה בת נסים הלוי

שמחה רבקה ע"ה בת ר אברהם מדרכי הלוי נ"י

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני
רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה

נדפס לזכות

מודינו ראש ישיבה שליט"א

וזגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון ומשפ',

נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל, מלכה.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם לטובה,
ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לדוות
רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון.

עצרתו אמונה
בזו מייז טור?

יא, מיטן אויבערשטנ'ס הולף!

סיינט אויך אויף עס צו
באקומען וועכנטליך
אויף די פאסט

דופט ארעיר טעקסט:

718-387-2691

אומעיר צו:

subscribe@kerenhadfusa.org